

ФАКУЛЬТЕТ МАТЕМАТИКИ ТА ІНФОРМАТИКИ

СТАТИВКА Юрій Іванович

Декан факультету
Кандидат технічних
наук, доцент

Народився 2 серпня 1961 р. у с. Завбдянка Білокуракинського району Луганської обл. Після закінчення Заводянської восьмирічної школи продовжив навчання у спеціалізованому математичному класі середньої школи № 17 Луганська.

У 1978 р. вступив і в 1983 р. закінчив Ворошиловградський державний педагогічний інститут ім. Т. Г. Шевченка за спеціальністю «Фізика і математика». Студентські наукові інтереси — математичне моделювання аномальних хромосферних спалахів у спектральних лініях серії Бальмера в межах дослідницьких програм Астрономічної обсерваторії Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка.

Педагогічну діяльність розпочав у 1983 р. в середній школі № 42 м. Луганська, викладав фізику, а з 1986 р., з запровадженням у загально-освітніх школах дисципліни «Основи інформатики та обчислювальної техніки», — фізику та інформатику.

З 1988 р. за сумісництвом працював за тематикою лабораторії електронно-променевого зварювання науково-дослідного сектора університету, тоді — Луганського машинобудівного інституту. Тематика робіт — дослідження, математичне та комп'ютерне моделювання процесів при глибокому проплавленні металів під дією висококонцентрованих потоків енергії (електронно-променевої та лазерної зварювання), визначила і напрямки дисертаційного дослідження.

З 1995 р. працює в Східноукраїнському національному університеті ім. В. Даля: на посаді асистента, старшого викладача, доцента. У 2009 р. призначений на посаду декана факультету математики та інформатики.

У 2004 р. захистив кандидатську дисертацію на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 26.002.15 в Національному технічному університеті України «Київський політехнічний інститут».

Учене звання доцента кафедри інформатики присвоєно Ю.І. Стативці в 2007 р. Опублікував понад 50 наукових та науково-методичних робіт.

Викладає дисципліни «Функціональне програмування», «Логічне програмування» та «Проектування експертних систем».

У 2007 р. ініціював створення у структурі наукової частини СНУ ім. В. Даля науково-дослідної лабораторії «Прикладна інформатика». Напрями наукової діяльності лабораторії — математичне та комп'ютерне моделювання мовних та перцептивних проявів інтелекту людини, розробка елементів систем автоматизованого проектування технологічних процесів.

До складу факультету входять кафедри: прикладної математики, інформатики, математичного аналізу, комп'ютерних систем та мереж.

Напрями підготовки: «Інформатика», «Прикладна математика», «Комп'ютерна інженерія», «Безпека інформаційних та комунікаційних систем».

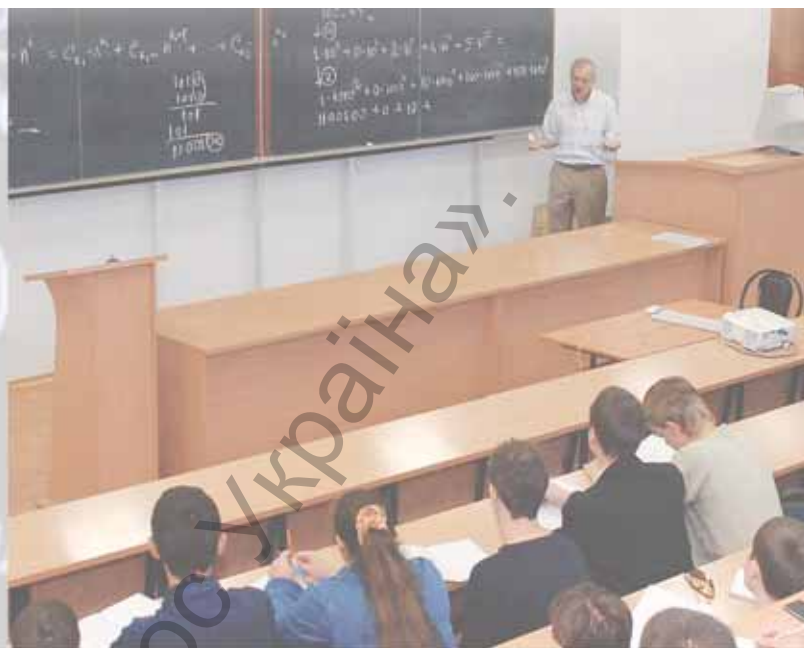
На факультеті працюють 7 докторів і 35 кандидатів наук.

Аспірантура та докторантура за спеціальностями:

05.13.03 — Системи та процеси керування,

05.13.05 — Комп'ютерні системи та компоненти,

05.02.02 — Машинознавство

Витоки факультету сягають 1995 р., коли було здійснено перший набір студентів за спеціальністю «Прикладна математика» та утворено природничо-математичний факультет. Стрімка розбудова університету, відкриття спеціальностей «Інформатика» і «Соціальна інформатика» та внутрішня логіка розвитку факультету спричинили створення у 1999 р. математичного факультету, перейменованого пізніше у факультет математики та інформатики.

Сьогодні у його структурі наявні: чотири кафедри — «Прикладної математики», «Інформатики», «Математичного аналізу» та «Комп'ютерних систем та мереж», дві науково-дослідні лабораторії — «Статистика» та «Прикладна інформатика» та два центри — «Математичний науково-навчальний центр» та «Східний науково-навчальний центр інформаційної безпеки». На факультеті працюють 77 викладачів, з них 7 докторів наук та професорів і 35 кандидатів наук, які забезпечують підготовку понад 1000 студентів за чотирма напрямками підготовки: «Інформатика», «Прикладна математика», «Комп'ютерна інженерія», «Безпека інформаційних та комунікаційних систем», а також спеціальностями «Соціальна інформатика», «Комп'ютерні системи та мережі», «Системне програмування».

Науковці факультету проводять дослідження за такими основними напрямками: спектральна теорія лінійних операторів у гільбертовому просторі, теорія диференціальних рівнянь, теорія наближень функцій, абстрактна теорія міри, механіка деформованого твердого тіла, математичне моделювання складних систем, математичне моделювання ресурсоощадних технологій, інформаційні системи, штучний інтелект, технічні засоби захисту інформації.

На факультеті діє аспірантура та докторантура за спеціальностями: «Автоматизація процесів керування», «Комп'ютерні системи та компоненти», «Математичний аналіз», «Механіка деформованого твердого

**М. М. Крамар —
декан факультету
(1995–2009)**

тіла», «Машинознавство».

Визначна роль у створенні, плануванні та розвитку факультету належить беззмінному з 1995 по 2009 рр. декану — Миколі Максимовичу Крамару. Автор цих рядків, який з ініціативи Миколи Максимовича є теперішнім деканом, мав нагоду пересвідчитись у цьому впродовж всієї, майже п'ятнадцятирічної, історії факультету — і як викладач, і як заступник декана у 1999–2000 рр.

Завжди, стикаючись із різноманітними факультетськими проблемами та завданнями — поточними чи стратегічними, Микола Максимович демонстрував переваги системного підходу, помічаючи концептуальні та другорядні складові кожної з них та знаходячи оптимальний за трудомісткістю і найрезультативніший за наслідками спосіб їх вирішення. Вважаю, що Микола Максимович — найефективніший із керівників, з якими мені довелося працювати. І зараз, коли Микола Максимович повернувся до викладацької діяльності на кафедрі прикладної математики, він бере активну участь у роботі факультету в складі його Вченої ради, а також як експерт з організації вищої школи та інновацій в освіті та університеті.

Факультет математики та інформатики і за назвою, і за задумом покликаний бути осередком та провідником математичної та інформаційної культури в університеті, генератором та адептом новітніх застосувань фундаментальних знань до актуальних практичних потреб нового — інформаційного — суспільства.

Із цього випливають і завдання факультету. Поперше, це забезпечення викладання математики та інформатики як фундаментальних складових професійної освіти на факультетах гуманітарного, природничого, інженерного та економічного спрямування, а також за магістральними для факультету напрямками підготовки в галузях системних наук та кібернетики, інформатики та обчислювальної техніки, інформаційної безпеки. По-друге, відтворення наукових кадрів вищої кваліфікації у сфері фізико-математичних та технічних наук за ІТ-спрямуванням. По-третє, але не в останню чергу, створення нового наукового знання, інформаційних технологій та їх складових.

Звернімося до історії, аби окинути поглядом шляхи розвитку математичної освіти в університеті та його інформатизації, пам'ятаючи, що й сама математика простягається від світоглядно-філософських уявлень Платона та Піфагора через високу абстрактність формальних побудов до цілком прагматичних обчислювальних методів та інструментів.

Математична складова є невід'ємним компонентом сучасної освіти, тому й історія математичної освіти в університеті співзвучна з історією самого університету. Відомо, що вона була започаткована професором С.М. Холодиліним одночасно з організацією навчального закладу для підготовки інженерів. Перша власне математична кафедра в університеті, на той час Ворошиловградському вечірньому машинобудівному інституті, — кафедра вищої математики створена у 1959 р. Перші завідувачі кафедри — Анатолій Сергійович Корощенко (1959–1967 рр.), Валеріан Вікторович Зімба (1967–1969 рр.) та Василь Кузьмич Здор (1969–1971 рр.).

На зламі десятиліть, у кінці 60-х, настав час впровадження електронних обчислювальних машин — новий час вимагав нових підходів до вирішення завдань математичної та обчислювальної підтримки наукової, виробничої, навчальної та економічної діяльності. Тому в 1968 р. при кафедрі вищої математики створюється перша в інституті лабораторія обчислювальної техніки, до складу якої входили ЕОМ для інженерних розрахунків — дві машини «Промінь» та машина «Мир». Опікувалася технікою та організацією робіт у лабораторії Олександра Афанасіївна Землякова. Успішна діяльність лабораторії довела, з одного боку, надзвичайну ефективність застосування обчислювальної техніки, а з іншого — необхідність створення спеціалізованих наукових та технічних підрозділів.

Тому в 1970 р. із кафедри вищої математики виокремлюються ресурси для створення кафедри прикладної математики (тепер кафедра інформатики), яку тоді очолив доктор технічних наук, професор Ернесто Ернестович Рафалес-Ламарка, а лабораторія обчислювальної техніки поповнюється електронною обчислювальною машиною середньої продуктивності «Минск-1» і отримує статус обчислювального центру Ворошиловградського машинобудівного інституту під керівництвом кандидата технічних

наук, старшого наукового співробітника Михайла Порфірійовича Семесенка. До того вони обидва (Е.Е. Рафалес-Ламарка та С.М. Семесенко) працювали разом в УкрНДІ вуглезбагачення — потужній та заможній на той час науковій установі. І хоча їхні шляхи та уподобання в подальшому розійшлися, і значно, але і спільний, і особистий внесок у комп'ютеризацію та розвиток інституту є великим та незаперечним — нині принаймні три факультети згадують хоча б одного з них (а радше обох) у своїй історії.

Нова ж кафедра під керівництвом професора Е.Е. Рафалеса-Ламарки плідно працювала над впровадженням електронної обчислювальної техніки в практику наукових досліджень та навчальної діяльності в інституті. Було започатковано наукові дослідження в галузі планування експерименту, прикладні дослідження з формалізації, моделювання та оптимізації технологічних і економічних процесів, розробки прикладного та системного програмного забезпечення тощо. Поповнювався парк обчислювальної техніки — у 1973 р. кафедра експлуатувала вже п'ять ЕОМ «Промінь», машини «Мир-2» та «Наири». Професор Е.Е. Рафалес-Ламарка організував семінар із програмування та обчислювальних методів для викладачів інших кафедр та аспірантів, видав низку монографій і навчальних посібників.

У 1977 році кафедру очолив кандидат технічних наук, доцент, а нині професор Юрій Семенович Деордиця. Ось що він згадує про ті часи:

«Одним із перших завдань, успішно вирішених за підтримки колективу кафедри, було створення лабораторії електромеханічних перфораційних обчислювальних машин, широко застосовуваних у той час для бухгалтерського обліку та економіко-статистичних розрахунків.

У 1982 р. за активної підтримки проректора з наукової роботи В.А. Звонова вперше в інституті було створено дисплейний клас, придатний для роботи з цілою студентською групою. Він складався з 20 робочих місць на базі ЕОМ СМ-2. У 1983 р. створюється ще один — на базі ЕОМ СМ-2М.

Дисплейний клас на базі перших вітчизняних персональних комп'ютерів ІСКРА 1030 створюється у 1988 р. За сприяння ректора університету професора О.Л. Голубенка в 1998 р. було створено перший університетський Інтернет-вузол, що забезпечував вихід у всесвітню мережу з дисплейних класів кафедри інформатики та кафедри економіки підприємства...».

Загалом можна стверджувати, що впродовж 70–80-х років минулого століття кафедри вищої та прикладної математики стрімко розвивалися: нарощували технічний та технологічний потенціал, накопичували досвід використання електронної обчислювальної техніки, впроваджували та розробляли нові інформаційні технології.

Значна увага приділялася і нарощуванню кадрового складу науково-педагогічного потенціалу. Так із 1971 року на кафедрі вищої математики працювали:

кандидат технічних наук, фахівець у галузі технічної кібернетики — Віктор Мефодійович Михайленко (завідувач кафедри в 1971–1977 рр.), кандидат фізико-математичних наук, фахівець у галузі теоретичної кібернетики Валерій Іванович Ішук (завідувач кафедри в 1977–1979 рр.), кандидат фізико-математичних наук, доцент В'ячеслав Вікторович Барабаш (завідувач кафедри в 1979–1984 рр.), кандидат технічних наук Віктор Гаврилович Щетинін; захистили дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата фізико-математичних наук Лев Миколайович Пронін та випускники аспірантури Харківського університету — Тетяна Борисівна Ламзіна та Вадим Сергійович Щолоков. У 1979 році захистив дисертацію на здобуття вченого звання кандидата технічних наук Віктор Михайлович Грібанов, у 1980 р. — учень професора В.М. Михайленка В'ячеслав Вадимович Малий, у 1984 р. — Микола Максимович Крамар (завідувач кафедри в 1984–1990 роках). На кафедру прийшли кандидати фізико-математичних наук Юрій Мойсейович Арлінський, Євген Олександрович Павлов, Борис Іванович Горбачов, Володимир Григорович Мірюк та кандидат технічних наук Віталій Федорович Пожидаєв. Пізніше з філософських проблем математичної логіки захистив дисертацію Юрій Георгійович Іванов. Дисертацію на здобуття ступеня кандидата фізико-математичних наук захистив випускник заочної аспірантури Московського державного університету Анатолій Ізотович Єрмаков, із технічних наук — Володимир Якович Кучма та Олег Пантелійович Швед.

На кафедрі прикладної математики в ті часи працювали: кандидати технічних наук Юрій Михайлович Нефьодов, Анатолій Дмитрович Плотніков (тепер професор), Людвіг Васильович Гуц, Володимир Єгорович Глушенко, Олександр Степанович Петров (тепер професор), В'ячеслав Федорович Пугач, Поліна Степанівна Солодовник, асистенти Віктор Миколайович Зубов та Любов Федорівна Сичева (тепер старші викладачі кафедри інформатики), молодший науковий співробітник Марк Танкумович Тарашанський (тепер доцент), інженери з обчислювальної техніки Людмила Савеліївна Зайцева та Олександра Афанасіївна Землякова.

З усього видно, що керівництво інституту не випускало з уваги питання про якісний склад науково-педагогічних кадрів. Будучи галузевим технічним вищим навчальним закладом, машинобудівний інститут поповнював кадровий склад фахівцями математичного профілю (а тоді, до 1985 р., ще не було навіть терміна «інформатика») із трьох джерел:

Е.Е. Рафалес-Ламарка, д. т. н., професор разом з Ю.С. Деордицею

становлення працівники кафедри забезпечувала викладання математичних дисциплін на електро-механічному та природничому факультетах, а також на всіх факультетах читали курс теорії ймовірностей та математичної статистики.

Науково-дослідницька робота на той час охоплювала такі галузі: інтегральні оператори типу згортки — Є.О. Павлов, лінійні оператори та відповідні їм матриці в лінійних просторах над полем алгебраїчних функцій — В.Г. Мірюк, апроксимаційні задачі в метриці Хаусдорфа — А.І. Єрмаков. Частина досліджень із хаусдорфових наближень функцій виконувалася А.І. Єрмаковим за фінансової підтримки Російського фонду фундаментальних досліджень (РФФИ, грант № 93-01-00236, проект № 96-01-01366).

У 2001 році кафедру математичного аналізу очолює видатний математик, знаний у світі фахівець із функціонального аналізу, доктор фізико-математичних наук, член американського математичного товариства Юрій Мойсейович Арлінський.

Розширюється спектр фундаментальних досліджень та міжнародне співробітництво. Складаються такі основні напрямки наукових досліджень: спектральна теорія лінійних операторів у гільбертовому просторі та її застосування — професор Ю.М. Арлінський, асистенти Андрій Борисович Попов та Юрій Григорійович Ковальов, теорія диференціальних рівнянь та її застосування — професор Володимир Іванович Різун (дійсний член Міжнародної академії наук екології та безпеки життєдіяльності, дійсний член Української академії економічної кібернетики), теорія наближень функцій — доцент А.І. Єрмаков, абстрактна теорія

Ю. М. Арлінський, математик, д. ф.-м. н.

міри — доценти М.Т. Тарашанський та Н.Ю. Шестюк. За останні роки професор В.І. Різун видав чотири монографії. За активну творчу діяльність він був удостоєний таких міжнародних наукових нагород, як «Медаль імені М.В. Ломоносова» (2006 р.), «Зірка Вернадського III ст.» (2007 р.) та орден «За заслуги в освіті» (2009 р.).

Дослідження Юрія Мойсейовича частково підтримуються державним бюджетом, частково — грантами Академії наук Фінляндії, Математичних товариств Голландії, Німеччини та ін.

Прикладні дослідження проводять: доцент Віктор Володимирович Букрєєв («Математичне моделювання ресурсозберігаючих технологій»), асистент Євгенія Валентинівна Дмитрук («Фактори економічної безпеки підприємств»), доцент Б.І. Горбачов («Вдосконалення математичної підготовки студентів») та ін.

Викладачі кафедри беруть участь у вузівських, республіканських та міжнародних конференціях, укладено угоду про наукове співробітництво між кафедрою математичного аналізу та кафедрою математики і статистики університету Вааси (Фінляндія), встановлено наукові зв'язки з Київським, Донецьким, Харківським національними університетами, з Московським університетом, з Інститутом математики НАН України, Фізико-технічним університетом низьких температур НАН України, Інститутом прикладної математики та механіки НАН України, університетами Гронінгена (Голландія), Лейпцига (Німеччина), Хельсінкі (Фінляндія), Будапешта (Угорщина), Ніагарі (США).

О. С. Петров,
д. т. н., професор

Подальша спеціалізація в царині інформатизації спричинила створення у 2000 р. кафедри комп'ютерних систем та мереж із метою підготовки фахівців у сфері комп'ютерної інженерії та захисту інформації. Завідувач кафедри, доктор технічних наук, професор Олександр Степанович Петров, говорить про її діяльність зокрема так:

«Протягом 2000–2009 рр. кафедра виконує науково-

дослідну діяльність за темою «Захист інформації у комп'ютерних системах та мережах». Було підготовлено та видано понад 500 публікацій, із них понад 350 статей, 40 тез, 20 навчальних посібників та 40 методичних вказівок.

Упродовж 10 років існування кафедри працівники кафедри беруть участь у міжнародних та всеукраїнських наукових конференціях за науковим напрямом кафедри та у конференціях, які проходять в межах Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

З 2003 р. на кафедрі проводиться Міжнародна наукова конференція «Інформаційні технології та

безпека в управлінні» — на базі найкращих здравниць Криму.

З 2007 р. за підтримки Національної академії наук України на кафедрі проводиться Міжгалузевий регіональний семінар «Технічні засоби захисту інформації» (Луганське відділення). У семінарі беруть участь усі викладачі та аспіранти кафедри, викладачі університету та фахівці в галузі захисту інформації.

У 2009 р. на кафедрі було засноване видання наукового журналу «Інформаційна безпека».

Доценти кафедри комп'ютерних систем та мереж Максим Ігоревич Спірягін та Ольга Миколаївна Ткачук проходили наукове стажування у Ханьянському технологічному університеті (м. Сеул, Республіка Корея) та у Московському державному технічному університеті ім. М.Е. Баумана відповідно.

На кафедрі комп'ютерних систем та мереж здійснюється підготовка фахівців за напрямками «Комп'ютерна інженерія», «Безпека інформаційних і комунікаційних систем». У 2005–2006 рр. відбулися перші випуски бакалаврів, спеціалістів та магістрів за фахом «Комп'ютерні системи та мережі», а в 2008–2009 рр. — за фахом «Системне програмування».

В. М. Грібанов,
д. т. н., професор

Із 1990 р. кафедру прикладної математики очолює доктор технічних наук, професор Віктор Михайлович Грібанов. Він є засновником та керівником наукової школи «Зубчасті передачі М.Л. Новикова: проблеми синтезу й аналізу».

Про наукову роботу сам Віктор Михайлович розповідає так:

«Створена наукова школа є провідною в Україні із зубчастих передач із зачепленням Новикова. Підготував до захисту 8 аспірантів і здобувачів. Керую науково-дослідною роботою докторантів, аспірантів, здобувачів, а також студентською науковою роботою.

Актуальний та перспективний науковий напрямок «Зубчасті передачі і редуктори з зачепленням Новикова: проблеми якості та довговічності» дозволив школі посісти свою «нішу» щодо синтезу та проблем точності. Ця проблематика в Україні й у країнах СНД є монополією школи, на рахунок якої 5 розроблених галузевих стандартів Мінстанкопрому СРСР та низка інших керівних документів, впроваджених на 79 заводах і ПО країн СНД.

Кафедра підтримує традиційні багаторічні тісні наукові зв'язки. Це Інститут машин і систем НАН України (Харків), ХПІ (Харків), з-д ім. Малишева (Харків), МВТУ ім. Баумана (Москва), Інститут математики (Воронеж) та ін.»

Ще один напрямок наукових досліджень кафедри — «Розробка математичних моделей та дослідження на їх основі складних технічних систем».

Серед напрямків наукових досліджень кафедри: механіка деформівного твердого тіла — доцент Богдан Михайлович Дохняк, асистенти Марія Ігорівна Львова та Людмила Миколаївна Ізваріна; проблеми економіко-математичного моделювання — доцент Юрій Володимирович Кучма.

В. Ф. Пожидаєв,
д. т. н., професор

Кафедра є випускною за спеціальністю «Прикладна математика» та забезпечує викладання низки дисциплін для спеціальностей «Прикладна математика», «Інформатика», «Соціальна інформатика» та «Гідрогазодинаміка».

Кафедру інформатики з 2006 р. очолює доктор технічних наук, професор Віталій Федорович Пожидаєв. Кафедра готує спеціалістів, бакалаврів і магістрів за напрямом

«Інформатика». У 2002–2003 рр. відбулися перші випуски бакалаврів і спеціалістів. Сьогодні кафедра здійснює підготовку бакалаврів, спеціалістів та магістрів за двома спеціальностями — «Інформатика» та «Соціальна інформатика». За напрямом підготовки «Інформатика» з 2010 р. впроваджуються спеціалізації: «Корпоративні інформаційні системи», «Web-програмування», «Розробка мультимедійних систем».

На кафедрі діють дві науково-дослідні лабораторії — «Статистика» та «Прикладна інформатика». Під керівництвом Віталія Федоровича в НДЛ «Статистика» проводяться дослідження у напрямках: наукові основи надійності транспортних систем та розробка ресурсоощадних технологій переробки мінеральної сировини на засадах математичного (аналітичного та числового) моделювання випадкових процесів (рівняння Колмогорова-Фоккера-Планка, Ланжевена та ін.).

Новим напрямком наукової роботи в межах дослідницьких програм науково-дослідної лабораторії «Прикладна інформатика» опікується автор цих рядків. Це напрямок, пов'язаний із вирішенням актуальних завдань комплексного дослідження механізмів функціонування природної мови з метою розробки прагматично виправданих методів та інформаційних технологій для її вивчення, опрацювання та репрезентації. В лабораторії у взаємодії з Українським мовно-інформаційним фондом НАН України ведуться відповідні роботи. Зокрема створено інформаційне забезпечення для систем автоматичного передморфологічного та морфологічного аналізу української мови, розроблено дослідницькі прототипи програмних інструментів для автоматизації термінографічних робіт та автоматичної побудови формального і змістовного образів тексту, розроблено проект створення мовленнєвої (фонографічної) бази, ведуться роботи з моделювання

когнітивних функцій інтелекту на перцептивних даних. Інший напрямок досліджень у лабораторії — розробка елементів систем автоматизованого проектування технологічних процесів. У першому з названих напрямків у лабораторії, крім доцента Стативки Ю.І., працюють старший викладач Ігор Валерійович Лобов, асистент Валерій Андрійович Войтіков. Другий напрямок розробляють старший викладач Сергій Олексійович Тарасенко та аспірант Ганна Юріївна Войтікова. До роботи в лабораторії залучаються студенти спеціальностей «Інформатика» та «Соціальна інформатика».

У напрямку дослідження соціальних та економічних систем як інформаційних працюють кандидат технічних наук, доцент Тетяна Володимирівна Петрущенко, кандидат технічних наук, старший викладач Максим Костянтинівич Дьомін та асистент Вадим Ігоревич Андросов під керівництвом професора, доктора економічних наук, кандидата технічних наук Віталія Миколайовича Даніча (завідувач кафедри інформатики в 2002–2006 рр.).

Активну дослідницьку роботу проводить кандидат технічних наук, доцент Михайло Олександрович Калмиків (реологія), кандидат наук державного управління, старший викладач Віталій Петрович Пархоменко (інформаційні системи в державному управлінні), асистент Сергій Олександрович Мітрохін (системний аналіз).

Цей короткий нарис дає лише поверхове уявлення про витoki, історію та сьогодення факультету. Він, не претендуючи на всебічність та вичерпність, засвідчує лише, що історія факультету — органічна складова історії розвитку університету на тлі науково-технічного поступу і що історію цю творять люди, які, незважаючи на перешкоди та негаразди непевних часів, поглиблюють наукове знання у традиційних напрямках та започатковують нові перспективні дослідження, розширюють перелік напрямів підготовки та спеціалізацій, підвищують якість навчального процесу, сприяють суспільному та професійному розвитку студентської спільноти, розбудовують інфраструктуру освітньої та наукової діяльності.

Тож автор певен, що прийдешні справи та звершення примножать історію факультету та університету!

Під час лекційного заняття